

গুরু কৃপাহি কবেলম

সৰ্ব্বদা গুৰুৰ উপৰ নজিকে নৰিভৰ ৰাখবি।নজিকে বুদ্ধিমানে জ্ঞানে কৰ্ত্তা
অভিমানে থাকিয়া মন স্থৱিৰে প্ৰয়াস কৰা কবেল দুঃখৰে ভাজন হইতে হয়।মন
স্থৱিৰে প্ৰতিলিক্ষ্য না ৰাখিয়া গুৰুৰ উপদেশে প্ৰতিলিক্ষ্য ৰাখবি। গুৰুৰ দৃষ্টি
হৃদয়ে এবং পছিনে সৰ্ব্বদা আছনে নশ্চয়, ইহাৰ সন্দেহে কৰবি না।দখেতি পাও আৰ
না পাও ইহা হৃদয়ে দৃঢ়ৰূপে আঢ়্য কৰিয়া সতত থাকবি,ইহাই গুৰুৰ মূল
সবো।কৰ্ত্ত্ব দুৰ্ব্বল হইয়া পড়িলে তখন ভগবান ও গুৰুৰ স্বৰূপ প্ৰত্যক্ষ
পাইবো।শান্তি আকৰ গুৰু ও ভগবৎ সবো লাভ কৰতি পাৰবি।মন নতিয়ৰূপে
প্ৰতিষ্ঠা থাকবি,ইহা ধ্ৰুববাক্য সন্দেহে নাই।

